

skému svědčí ještě to, že krátce před vraždou neměl vůbec žádných peněz a dne 10. prosince viděli u něho někteří svědkové asi 200 Kč.

Porotnímu soudu předsedal vicepresident zem. trest. soudu K r a t o c h v í l. Vyslechnuto bylo celkem 32 svědků a přečteno 44 protokolů. Pro obsáhlost tohoto materiálu a pro nedostatek místa jsme nuceni stručný referát a rozsudek přinést až v čísle příštím.

Porota v Opavě.

Ubodán k smrti.

Porotní období v Opavě započato bylo případem, který částečně projednán již byl trestním senátem.

V obci Veselí u Oder vytvořily se po politických roztržkách dvě skupiny mladíků sociálně-demokratických a německých nacionalistů, které si politické přesvědčení vzájemně vtloukaly pranicemi. Stalo se tak i loni 26. září, kdy dva bratři B a l l e r o v é přepadli několik mladíků jiného politického smýšlení, při čemž byl Rudolf F o l t a s čtyřikrát bodnut nožem a zraněn tak těžce, že čtyři dny nato zemřel. Jiný mladík D v o r s k ý, jednooký, byl zraněn nožem nad zdravým okem, při čemž jeden z Ballerů ještě křičel, že musí Dvorského připravit i o oko zdravé. Mladší z bratří byl pro ublížení na těle souzen před senátem a také odsouzen. Staršímu, 30letému truhlářskému pomocníku Aloisu B a l l e r o v i, je kladeno za vinu, že způsobil smrtelné zranění jak Foltasovi, tak i Dvorskému, a je žalován proto ze zločinu zabití.

Ačkoli při vyšetřování se celkem obviněný k žalovaným skutkům přiznal a svědkové také v plném rozsahu své dřívější výpovědi opakovali, tvrdil Baller před porotou, že se na nic nepamatuje a že byl úplně opilý. V zúřivosti pak, když na něj bylo útočeno, bez rozmyslu prý kolem sebe bodal. Jeho obhájce žádal proto o výslech nových svědků, kteří by stupeň opilosti Ballerovi potvrdili, a soud žádosti vyhověl, odloživ líčení na týden; v tomto druhém líčení byli pak nabídnutí svědci vyslechnuti, ale nepřesvědčili nijak porotu o opilosti obžalovaného. Naopak porota všemi 12 hlasy uznala Ballera vinným zločinem zabití a soud vyměřil mu trest těžkého žaláře v trvání dvou roků.

*

Zabil své sestře manžela.

Dne 24. října 1925 ráno v 7 hod. příběhla domkářka Marie T e i c h m a n n o v á na četnickou stanici do Klimkovic, že její muž leží za osadou Josefovými v příkopu zastřelen. Na místo činu odebrala se ihned komise, která skutečně našla Antonína Teichmanna v příkopu v tratolišti krve a stopy bot, které svědčily o tom, že Teichmann byl zavražděn a na toto místo přivlečen. U mrtvolky nalezena čepice, dřevák a čtyři prázdné patrony z browningové pistole ráže 7.65 mm. Bylo zjištěno soudními lékaři, že Teichmann zavražděn byl čtyřmi ranami. Dvěma do hlavy a dvěma do prsou a to z blízkosti. Ježto u nebožtíka bylo vše nalezeno, ihned se poznalo, že nejedná se o vraždu loupežnou, nýbrž o vraždu ze msty.

Bylo známo, že Ant. Teichmann nežije s příbuznými ve shodě. Pátrání po vrahu bylo proto obráceno k příbuzným. A zjistilo se, že den před nalezením Teichmanna, večer po výstřelech, potkali někteří svědci švagrovou zavražděného Františku K r á l o v o u, jak je-la s pole od nešťastného místa s kravským potahem domů. Při potkání prý dokonce si zastřela zástěrou obličej tak, aby ji nikdo nepoznal. Při prvním výslechu udala však, že výstřelů neslyšela a její švagr Ant. Teichmann po práci na poli odešel ke své sestře do Josefovíc. Její výpovědi byly nejasné a nepravděpodobné a proto byla zatčena. Později byli také zatčeni žena zavražděného Marie T e i c h m a n n o v á, její bratr František K r á l a jejich matka.

K činu se později přiznali a vylíčili, jak to bylo. Marie Králová vzala si Ant. Teichmanna v roce 1917. V manželství nebyla prý šťastna, neboť již rok po svatbě nastaly mezi manželi hádky, když se k nim přistěhovala roku 1918 sestra Teichmannové 33letá Františka Králová. Ta také první pojala plán Teichmanna zavraždit, do svého plánu zsvětla matku i sestru Marii Teichmannovou a měla též hlavní podíl na získání bratra Františka k provedení vraždy. Teichmann líčen byl jako člověk surový, svárlivý a piják. V opilosti bil ženu, děti, švagra i tchyni. Sousedé se ho pro jeho povahu obávali. O hospodářství se mnoho nestaral, často celou rodinu z domu vyháněl, svého, dnes šestiletého hochu hodil jednou v hádce na zem. Ženu krátce po porodu z postele vyhodil a v zimě vyhnal štípat dříví, takže konec konců neviděla prý si rodina jiné rady, než zbavit se Teichmanna násilím.

Obě sestry se přiznávají, že chtěly i zadržely bratra, aby čin provedl, a ten se přiznává, že tak učinil z útrpnosti k celé rodině. Odměna prý mu však slibena nebyla, ani ji nežádal a ani nedostal. Tchyně zavražděného však jakoukoli vinu popírá, vyřizovala sice někdy vzkazy deťer synovi, nepomyslela však, že k vraždě dojde.

Přelíčení konalo se se všemi čtyřmi zúčastněnými osobami: 24letým Františkem K r á l e m, 32letou Frant. K r á l o v o u, 33letou Marií T e i c h m a n n o v o u a její 51letou matkou. Rodina pochází z Václavovic.

František K r á l, vyučený zámečník, vzbudil nejlepší dojem. Na vojně dosáhl hodnosti četaře, nebyl trestán a vysvědčení z obecných škol i vojenských úřadů jsou pěkná. Rovněž všechny ženy dělají příznivý dojem, který by nenasmědčoval zločinu, pro který se před porotou měly zodpovídati. Všichni se přiznávají k spoluúčasti, ale ani Král nechce připustit, že by on sám na Teichmanna vystřelil. Střílel prý jistý Rudolf Ohřál, se kterým se seznal ve vojenské nemocnici. Toto tvrzení ukázalo se však býti vymyšleným.

Soudní lékaři podali posudek, že Teichmann byl zdravý a mohl žít ještě dlouhou dobu. Rány do hlavy byly smrtelné.

Byla předčítána řada spisů, svědeckých výpovědí, dobrozdání, smluv a j. Ženy vyličovaly Teichmanna jako člověka hrubého a také svědecké výpovědi nejsou od líčení žen

vzdáleny. Byl sice dobrým polním hospodářem, avšak ženu a děti neměl rád, byl prehlým a surovým na dobytek. Nejhorším byl, když se napil.

Předčítány dále také některé spisy o jednom útoku na Teichmanna spáchaném. Když v roce 1923 vracel se z hospody domů, bylo naň u jeho zahrady, právě když překročoval živý plot, střeleno. Teichmann byl zasažen, ošetřován, vyléčil se a náboj až do své smrti nosil pod lopatkou. Útočník tenkrát utekl a veškeré pátrání po něm bylo bezvýsledným.

Po plaidoyerech státního zástupce a obhájců zamítla porota všemi hlasy otázku o vině z vraždy a napomáhání k vraždě, přisvědčila však jednomyslně na eventuální otázku o vině zločinem zabítí a svádění k tomuto zločinu.

Na základě tohoto výroku poroty byl vynesena rozsudek, jímž odsouzen byl František Král do těžkého žaláře na čtyři roky, žena zavražděného Marie Teichmannová na pět let, její sestra Františka Králová na šest let a jejich matka Marie Králová na tři roky těžkého žaláře. Jako polehčující okolnosti pro výměru nízkého trestu uvedl soud dosavadní zachovalost všech žalovaných a to, že se k vině přiznali, a u ženy zavražděného též to, že je matkou dvou nedospělých, nezaopatřených dětí. Odsouzení trest přijali.

*

Násilné smilstvo.

Další čtyři případy projednávala porota při zavřených dveřích. Jednalo se vesměs o zločiny násilného smilstva.

Nejprve projednáván případ 16letého lesního dělníka, jemuž žaloba klade za vinu, že znásilnil 31letou ženu, duševně zaostalou, která jest od narození mrzákem na ruce i nohy. Obžalovaný se k činu nepřiznal a prohlásoval, že za čin jest zodpovědný jiný mladík. Jednání bylo za účelem výslechu nového obviněného odročeno.

*

V dalším byli souzeni dva 16letí hoši ze západního Slezska. Třináctiletá dívka šla v listopadu minulého roku o 6. hodině večer nakupovat k místnímu kupci. Cestou přidružili se k ní uvedení již dva hoši a zavedli ji, když nákup obstarala, na polní cestu, kde — jak žaloba praví — uvedený zločin se stal. Také tento případ byl na návrh státního zástupce a obhájce obou obžalovaných odročeno.

*

Třetí případ týkal se Rudolfa N. z Opavy, kterému bylo kladeno za vinu, že v lesích u Skřípova znásilnil služku. Porota však jej uznala po výslechu svědků nevinným, takže byl osvobozen.

*

Jako čtvrtý postaven byl před porotu 21letý Jos. Neugebauer ze Supíkovíc u Frývaldova. V Supíkovících konala se v září 1925 taneční zábava, během níž vylákal obžalovaný subtilní, slabé děvče na ulici a dle žaloby dopustil se na něm zločinu násilného smilstva.

Porotci všemi hlasy k jeho vině přisvědčili, načež soud odsoudil Josefa Neugebauera

do těžkého žaláře na jeden rok bezpodmínečně.

*

Zavražděná výměnkářka.

Jako poslední případ projednávana byla před opavskou porotou vražda výměnkářky Hübnerové z Tremešné. Vraždy měl se dle žaloby dopustiti 28letý rolník Jan Müller. O věci té jednáno bylo před opavskou porotou již v jejím podzimním zasedání, avšak líčení tehdy bylo odročeno za účelem prozkoumání duševního stavu obžalovaného. Tehdy tvrdil on i někteří svědci, že trpí závratěmi a nervositou v té míře, že z malých příčin upadá často v zuřivost.

Čin, ze kterého jest Müller obžalován, spáchal 7. září m. r., kdy setkal se s Hübnerovou na poli, kde tato žala trávu, dostal se s ní do hádky, při čemž uhořel ji do hlavy, takže Hübnerová upadla v bezvědomí k zemi. Žaloba však udává také, že zavražděná byla kromě toho zardoušena šátkem, který byl na krku zavražděné nalezen pevně utažený. Na její tváři byly zjištěny dvě řezné rány a lebka byla prorážena.

Müller se k vině nepřiznal. Zavražděná byla prý osoba velmi svárlivá a také osudného dne napadla obžalovaného proto, že prý jí úmyslným tlúčením v noci na zeď rušil spánek. Vyhrožovala mu soudem, což Müller rozčililo tou měrou, že ji uhořel pěstí do hlavy. Co se dělo potom, na to se již nepamatuje. Přiznává jen, že jest možno, že odtáhl Hübnerovou do houští, kde myslel, že se z bezvědomí probere. Že by chtěl Hübnerovou zardoušiti, to popírá.

Je zajímavo, že v této věci rozcházejí se i posudky soudních znalců. Zatím co lékaři, kteří prováděli obdukcí mrtvoly, přiznávají možnost, že Hübnerová byla zardoušena náhodou tím, že ji Müller vlek do lesa za šátek kolem krku uvázaný, popírají soudní znalci tuto možnost, dokazující, že Hübnerová byla zardoušena úmyslně.

Porotcům předloženo bylo 11 otázek, při čemž vedle vraždy připuštěny byly též otázky na zabítí, případně těžké ublížení na těle. Porotcové odpověděli pak na otázku vraždy jednohlasně záporně, naproti tomu na otázku zabítí s vyloučením pomatení smyslů přisvědčili desíti hlasy.

Soud nato vyřkl rozsudek s uvážením všech polehčujících okolností, jímž obžalovaný byl odsouzen na dva a půl roku těžkého žaláře.

Když paní senátorová a paní vinárníková kupují závodní koně.

(Zemský trestní soud v Praze.)

Bohumil Pěšura je nesporně vysoce nadaným mladým mužem. Ještě ani dvacetkrát nezazářilo jarní slunko nad jeho podnikavou hlavou, a přece dovedl vylákati už tolik peněz na lidech, že to mnohý dělník nevydělá ani za celý svůj dlouhý život. Asi před rokem, jako jiných osmnáctiletý, dostal od paní Jany Trčkové z Karlína, choti senátora, na ruku obnos 159.650 Kč, aby za peníze ty kou-